

[Kyed.]

bedste Bevis for, at en betydelig Del af den Tale, som det ærede Medlem Hr. Olufson holdt, ikke holder Stik i Praksis.

Det ærede Medlem Hr. Olufson fortsatte med, at jeg havde haft store Betæneligheder ved Lovforslaget i Gaar. Det kan ikke paastaas. Jeg redegjorde sagligt for, hvorledes hele Gældsspørgsmaalet havde udviklet sig, og gav beredvilligt Landbrugsministeren Tilsagn om, at vi vilde være med til hurtigt at fremme dette Lovforslags Behandling i dette høje Ting og behandle det velvilligt og sagligt. Jeg maa derfor sige, at den Reprimande, det ærede Medlem giver mig for at have været for uvenlig, ikke er paa sin Plads.

Det ærede Medlem siger med et Udtryk, jeg har hørt andetsteds, at jeg har Betænelighedernes Naadegave. Nu maa jeg dertil oplyse, at i Landbokommissionens Underudvalg, hvor vi behandlede det Spørgsmaal, der her foreligger, angav jeg — og det foreligger jo skriftligt i Landbokommissionen —, hvilke Linier jeg kunde tænke mig dette Spørgsmaal løst efter, og i dette Underudvalg — det tror jeg ikke, man kan modsig — var vi omtrent naaet til Enighed om et Grundlag, og det er dette Grundlag, som i Virkeligheden danner Udgangspunktet for det Lovforslag, vi i Øjeblikket behandler. Men i Landbokommissionens Underudvalg blev — af hvilken Grund, ved jeg ikke — Møderne afbrudt, og vi hørte i længere Tid ikke noget som helst til Sagen, før vi en skønne Dag blev indkaldt til et Plenarmøde, hvor Spørgsmaalet havde antaget en helt anden Karakter. Jeg er som sædvanlig fuldstændig i Traad med den saglige Linie i dette Spørgsmaals Behandling, derom behøver det ærede Medlem Hr. Olufson ikke at gøre sig nogen som helst Bekymring.

Det ærede Medlem Hr. Olufson sagde, at dette Lovforslag havde jeg udtalt mig om paa den Maade, at det ikke vedrører Landbrugets Rentabilitet. Nej, som Helhed vedrører det ikke Landbrugets Rentabilitet. Der bliver ikke Forrentningsmulighed for en eneste Øre mere i Landbruget, fordi dette Lovforslag gennemføres. Det tager Sigte paa at give Moratorium eller Akkord for den Gæld, der ikke kan betales, og for en Del af den Gæld, der ikke kan forrentes, og Landbrugets Rentemulighed i Øjeblikket er, at det ikke kan forrente en eneste Øre. Det har jo vist sig, hvad jeg ogsaa oplyste i Gaar, gennem Opgørelserne fra Landøkonomisk Driftsbureau, at Landbruget ikke giver Forrentning for nogen som helst Kapital i det forløbne Aar, Forrentningsprocenten

har ligget paa $\div 1,2$ i det forløbne Aar og 0,2 Aaret i Forvejen, hvilket svarer til Forrentning af $\frac{1}{10}$ af den Kapital, der ligger indenfor Værdigrænsen.

Det ærede Medlem Hr. Olufson siger, at Venstre taler om Rentabiliteten. Ja, men er det nu saa underligt? Er det dog ikke Rentabiliteten i Erhvervslivet, som vi alle maa bygge paa? Er det ikke den, som vil være Betingelsen for ikke alene, at Landbruget kan eksistere, men ogsaa at store Dele af den øvrige Befolkning kan eksistere? Er det ikke Rentabiliteten i Erhvervslivet, der vil være Betingelsen for, at de 130 000 arbejdsløse, eller hvor mange vi har, igen kan komme i Arbejde? Jeg synes ikke, at det ærede Medlem skulde udtale sig med nogen som helst Haan om Rentabilitetsspørgsmaalet. Det bør beskæftige det ærede Medlem saavel som enhver anden, der driver Erhvervsvirksomhed indenfor Landets Grænser.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har til dette ærede Medlem. Det ærede Medlem citerede i Gaar noget om „lav Krone“ og „ærlig Krone“. Jeg kan kun henstille, at det ærede Medlem, naar han vil citere, citerer rigtigt. Det vil altid gavne, det vil bidrage til, at Folk ikke faar en forkert Opfattelse af Tingene, og med det Kendskab, jeg har til det ærede Medlem, ved jeg, at det kan ikke være hans Mening at ville forsøge at give et forkert Billede af Forholdene, som de nu en Gang er.

Hvad Nedskrivningen af Gælden angaar, var det ærede Medlem Hr. Holdgaard jo meget stolt over de Radikales Forslag fra 1927. Ja, jeg har i dette Forslag f. Eks. fundet en Paragraf — som jeg citerede i Gaar —, nemlig 38, hvorom jeg har sagt, at det var en, der kunde have givet Anledning til Overvejelser, hvis der var Tale om en generel Gældsnedskrivning. Dette Forslags mange Punkter indeholder selvfølgelig her og der noget, der er anvendeligt. Men naar det ærede Medlem i Gaar i denne Forbindelse vendte sig saa skarpt, som Tilfældet var, mod to Mænd, som ikke er i dette Ting — den ene er udenfor Rigsdagen, den anden er Medlem af det andet Ting —, og gav Udtryk for, at det var dem, der var Skyld i, at paagældende Forslag ikke var blevet gennemført i 1927, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at det havde nu været ulige lettere at henvende sig til et Medlem af dette Ting, den nuværende højtærede Landbrugsminister, som i 1927 var Ordfører for sit Parti vedrørende dette af det radikale